

Ajánló

Virtuális tér – könyvmolyoknak

Londonba már csak azért is szeretek járni, mert kocsmáiban mindig jól érzem magam, mivel nemcsak sokféle és jó sört mérnek, hanem, mert hangulatosak és akkor is el lehet lazítani, ha az ember egyedül lép be. Ugyanis ezekben természetes dolog a közelben álldogálók vagy üldögélők megszólítása, mindenki kedvesen válaszol, sőt ha még szerencsénk is van, hamarosan egy újabb körre is meginvitál... No persze ez azért is lehetséges, mert a kocsmák tele vannak, sőt jó időben előttük az utcán is folyik a disputa (meg a lé). Bár a mi fővárosunkban is van néhány – többnyire méregdrága és jobbára üresen tátongó vagy főleg néhány betévedt külföldi turistát felmutató angol vagy ír – pubutánczat, és kapható a Guinness és társai, a légkör fagyos, tiszteletlenség a másikat megszólítani. A többi hazai kocsmá sem sokkal különb e téren...

Mindez azért jutott az eszembe, mert bár a „*kocsmái közösségi terek*” szempontjából úgy tűnik, nem vagyunk versenyképesek, a *könyves közösségi oldal* terén talán igen. A *könyvmolyoknak* szánt *Moly.hu*-t ugyanis naponta *háromszor* annyian használják, mint a hasonló norvég *Bokelskere*-t. Hogy kik, miért, milyen szokásokkal és motivációból, azt megtudhatjuk **Tóth Máté** tanulmányából. A kutatás fő tanulsága, mint a szerző írja, hogy „*a könyvtár célközönsége számára is létre lehet hozni a virtuális térben egy élő és aktív közösséget*”. Azoknak (nemcsak könyvmolyoknak), akiket a könyves közösségi oldal téma érdekel, figyelmébe ajánlom lapunk következő számában az *Adattármustrát*, amely éppen ezeket az oldalakat kezdi szemügyre venni, közte a *Moly*-t is.

Szimpatikus és tiszteletreméltó vállalkozást mutat be **Szalay Istvánné, Vámos Judit és Zimányi Magdolna**: a *História – Tudósnaptár* internetes szolgáltatást, amely *ismeretterjesztő* céllal neves hazai és külföldi természettudósokat és tanárokat mutat be születési és halálozási évfordulójuk kapcsán. A szolgáltatásnak minden bizonnyal jó hasznát veszi az oktatás is, például természettudósokról való megemlékezésekre való felkészüléskor.

Kiszl Péter frappáns című írásában (=Zavarosban halászók) azokra a csapdákra hívja fel a figyelmet, amelyek az *üzleti információszolgáltatások* kétes, általa diplomatikusan „szürke zónának” nevezett szegmensében leselkednek ránk, és amelyekbe könnyen beleeshetünk, ha elmulasztjuk elolvasni a szerző figyelmeztetéseit. Van más megoldás is a csapdák elkerülésére: az általa ajánlott *megbízható* források használata.

Szántó Péter